

РЕШЕНИЕ

№ 23929

гр. София, 11.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **3758** по описа за **2025** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба от началник отдел „Оперативни дейности” – С., Дирекция „Оперативни дейности” в Главна дирекция „Фискален контрол” в ЦУ на Национална агенция за приходите, подадена чрез упълномощения процесуален представител юрк. И., срещу Решение № 783 от 27.02.2025 г., постановено по НАХД № 8068/2024 г. от Софийски районен съд, 135-ти състав. С него е отменено наказателно постановление (НП) № 767411-F./29.04.2024 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ – [населено място] в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на основание чл.185, ал.2 във вр.с ал.1 от ЗДДС на „ДЖИН ШАО“ ООД с ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение по чл. 7а, ал.2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18/13.12.2006 г.) във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалваното решение. Оспорват се изводите на районния съд за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на оспореното НП. Иска се отмяна на обжалваното съдебно решение и произнасяне по същество, при което процесното НП да бъде потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Ответникът - „ДЖИН ШАО“ ООД в писмено становище чрез пълномощника си адв. Б. оспорва

жалбата като неоснователна. Иска решението на СРС като правилно да бъде оставено в сила, както и да му бъдат присъдени сторените по делото разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна и прави искане за отмяна на решението на СРС.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, включително показанията на свидетелите, от въззивната инстанция е установена следната фактическа обстановка: На 20.03.2023 г. в 15:10 ч. от инспектори по приходите към ЦУ на НАП е извършена оперативна проверка на търговски обект – китайски ресторант „Фу Ън Юен“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството „Джин Шао“ ООД, с ЕИК[ЕИК]. Резултатите от проверката са обективирани в Протокол серия АА № 0127265/20.03.2025 г. По време на която е установено, че за извършена контролна покупка и след поискване на сметка за плащане, е издаден и предоставен служебен бон от нефискален принтер от 20.03.2024 г. в 15:02 ч., с описани артикули по брой, единична цена, обща сума, наименование на ресторант, дата и час, като общата сума от 45,30 лв. заплатена в брой от свидетеля Л., а плащането било прието от У Д. Ш..

Така описаната от СРС фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото доказателства - гласни и писмени и се споделя от настоящия съд.

За да отхвърли оспореното НП, съставът на СРС е приел, че в хода на административно наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. На първо място е прието, че е нарушена разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, съгласно която както в акта, така и в НП следва да бъдат посочени законовите разпоредби, които са нарушени, доколкото в конкретния случай посочената за нарушена разпоредба на чл. 118, ал. 4 от ЗДДС фигурира за първи път в съставеното НП, като по този начин създава неяснота относно приетото от административнонаказващия орган нарушение и накърнява правото му да узнае точно какво нарушение и на разпоредбите на кой закон е извършил. На следващо място е посочена нормата на чл. 21, ал. 2 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН съгласно която, лицата които не владеят български език, могат да се ползват от родния си или от друг език, като по този начин от страна на АНО е следвало да се гарантира правото на защита, доколкото предявяването на АУАН е станало без присъствието на преводач и без наличието на категорично доказателство, че У Д. Ш. владее български език в степен, гарантираща ясното и точно възприемане съдържанието на акта. Посочено е още, че неправилно административнонаказателната отговорност за извършеното от дружеството нарушение е ангажирана на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, а не на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, доколкото е прието като противоречиво описанието на нарушението и санкционната норма, във връзка с приетото за извършено нарушение на чл. 7а, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.

Така постановеното решение е неправилно по следните съображения:

Настоящият съд след преценка на фактите и обстоятелствата по делото и събраните писмени и гласни доказателства, прие че са спазени процедурите, предвидени в ЗАНН, за съставяне на АУАН и НП, като актовете отговарят на изискванията, съдържащи се в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Административнонаказващият орган е установил безспорно извършеното нарушение. Съгласно чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства. Според чл. 53, ал. 2 от ЗАНН наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Тълкуването на тези разпоредби налага извод, че административнонаказващият орган има възможност да поправи допуснати в АУАН нередовности, ако нарушението е установено по безспорен начин и нарушителят е известен. Следователно административно наказващия орган на основание чл. 53, ал. 2 от ЗАНН в мотивната част на НП е допълнил правната квалификация на нарушението, като е посочил и други нарушени норми и ги е възпроизвел като текст. Посочените разпоредби съответстват и на изложената фактическа обстановка, която е описана правилно както в АУАН, така и в НП.

Съгласно императивната норма на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон, и да ги съхранява до напускането на обекта. Алинея 4 на чл. 118 от ЗДДС предвижда, че министърът на финансите издава наредба, с която се определят условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дeregистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност; сервизното обслужване, експертизите и контролът на фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, техническите и функционалните изисквания към тях; изискванията, редът и начинът за установяване на дистанционна връзка и подаването на данни към Националната агенция за приходите; издаването на фискални касови бележки от фискално устройство и касови бележки от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност и задължителните реквизити, които трябва да съдържат, видът на подаваните данни, формата и сроковете на подаването им. В случая такава се явява Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от нея задължава всяко лице да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ, освен когато плащането се извършва чрез кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги. Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от горепосочената наредба независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата по чл. 3, ал. 1 - за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. 3, ал. 1.

Съгласно чл. 25, ал. 3 вр. чл. 3 от същата, фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането. Лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка.

Нарушението е констатирано на датата на проверката и е било налице към тази дата. Фактът, че за установената продажба е бил предоставен служебен бон от нефискален принтер, както и че е било установено несъответствие в размера на паричната сума, съставляваща касова наличност, е обстоятелство, само по себе си напълно достатъчно, за да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност.

Съдът счита за безспорно доказано нарушението, за което е санкциониран ответникът по касация.

Установеното нарушение е от категорията на формалните нарушения, или т. нар. нарушения на просто извършване. Типичното за тях е, че в техния състав не е посочено настъпването на някакъв вредоносен резултат. Тези нарушения се осъществяват със самия факт на извършването им. Обществената опасност на тази категория нарушения се презюмира винаги от закона, доколкото същите винаги създават опасност от увреждане на определени обществени отношения, в процесния случай с осигуряване нормалното функциониране на данъчната система. От субективна страна деянието е извършено от предвидения от наредбата особен субект – данъчно задължено лице, по см. на чл. 3, ал. 1 от по Наредба № Н-18/13. 12.2006г., в качеството на търговец.

По отношение на обстоятелството, че управителят на дружеството – У Д. Ш., с ЛНЧ: [ЕГН], е чужд гражданин, който не владее български език в степен, гарантираща ясното и точно възприемане съдържанието на акта, настоящата касационната инстанция намира, че не се е отразило върху законосъобразността на проведеното административнонаказателно производство. Липсата на преводач по време на предявяване на АУАН на чужденец не съставлява по презумпция процесуално нарушение. Процесуалните норми на ЗАНН не предвиждат задължително участие на преводач във фазата по установяване на нарушението. По тези въпроси субсидиарно не може да намери приложение и НПК, тъй като съгласно чл. 84 от ЗАНН неговите разпоредби са приложими само за изчерпателно изброените хипотези, сред които не фигурира въпросът, свързан с назначаването на преводач, а освен това чл. 21, ал. 2 от НПК предвижда, че „лицата, които не владеят български език, могат да се ползват от родния си или от друг език. В тези случаи се назначава преводач“. Следователно необходимостта от назначаване на преводач се преценява конкретно за всеки случай с оглед на владеенето или не на български език от конкретното лице. Затова за наличието, респективно липсата, на процесуално нарушение във връзка с участието на преводач в административнонаказателното производство, следва да се съди във всеки конкретен случай с оглед на всички данни по делото.

Във връзка с горното се установява, че жалбата до Софийски районен съд на чуждият гражданин У Д. Ш. е депозирана чрез пълномощник – адвокат Б.. Пълномощното, което е представено по делото, е изготвено в пълния си текст единствено и само на български език и въз основа на него адвокат Б. е реализирала съдебната защита на У Д. Ш.. Последният собственоръчно е положил подписа си под обективизираната в писмен вид воля да упълномощи адвокат Б. да го представлява и защитава пред съд при оспорване на процесното НП. Освен това, НП и АУАН са съставени изцяло на български език, получени без възражения за нарушение на принципа по чл. 21, ал. 1 и ал. 2 НПК с поставен саморъчно подпис от чуждият гражданин. Неговият подпис е положен и върху множество документи, изготвени вкл. и от него, изцяло и единствено на български език, представляващи част от административнонаказателната преписка: Протокол за извършена проверка в обект сер. АА № 0127265; Декларация за стопанисвани обект от задължено лице от 20.03.2024 г.; Обяснение от 20.03.2024г. От тези писмени доказателства може да бъде формиран обоснован извод, че ответникът владее в достатъчна степен български език, за да разбере отправеното му обвинение, поради което и неназначаването на преводач по време на

административнонаказателното производство не опорочава същото.

В настоящия случай са налице достатъчно доказателства, че ответникът У Д. Ш. владее български език в достатъчна степен, за да разбере отправеното му обвинение. Нарушителят не е бил възпрепятстван да разбере в извършването на какво нарушение е обвинен и да ангажира защитата си. А последното безспорно се установява от обстоятелството, че санкционираното лице своевременно и успешно е упражнило правото си на защита, оспорвайки наказателното постановление пред съда. Предвид изложеното не е налице приетото от въззивния съд съществено процесуално нарушение.

Размерът на наложената „имуществена санкция“ е определен в съответствие с чл. 27 от ЗАНН, като наказанието е в минималния размер, предвиден в закона, с оглед тежестта на извършеното деяние. Така наложено наказание е в състояние да постигне целите по чл. 12 от ЗАНН. Съставът на съда констатира, че по делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност на деянието. По тези съображения в случая не се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

С оглед на гореизложеното съставът на съда намира касационната жалбата за основателна и решение на СРС следва да бъде отменено, а НП – потвърдено като законосъобразно.

При този изход на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева за всяка инстанция, определено в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, X-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 783/27.02.2025 г., постановено по НАХД № 8068/2024 г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 135-ти състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 767411-F./29.04.2024 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ на ЦУ на НАП, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС на „ДЖИН ШАО“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева.

ОСЪЖДА „ДЖИН ШАО“ ООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 160 лв. юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: